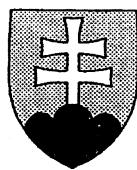

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
08 -04- 2009	
Podanie čísla:	Cíel spisu:
Prílohy/leky:	Výslovej:

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 8.4.2009
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 23.4.2009 Koločná

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právej veci navrhovateľky: **MAC TV, s.r.o.**, Brečtanová 1, Bratislava, zastúpená: Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Radvanská č. 29, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/70/2007 zo dňa 04.12.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/70/2007 zo dňa 04.12.2007 podľa § 2501 ods. 2 v spojení s § 250j ods. 2 písm. e/ OSP **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania 134,43 eura na účet Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Bratislava do 30 dní odo dňa doručenia rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím č. RP/70/2007 zo dňa 04.12.2007 odporkyňa uložila navrhovateľke:

- I. Za porušenie povinnosti upravenej v § 20 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 23.04.2007 o cca 21.45 hod. odvysielala v rámci programu Črepiny príspevok s názvom *Sexuálne orgie žiakov Základnej školy z Liptovského Mikuláša*, ktorý mohol narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, za čo uložila navrhovateľke podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. c/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu vo výške 2 500 000,-- Sk.
- II. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. tým, že odvysielala v rámci programu Črepiny príspevok s názvom *Sexuálne orgie žiakov Základnej školy z Liptovského Mikuláša* dňa 23.04.2007 o cca 21.45 hod., ktorý spôsobom svojho spracovania, svojim obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd, za čo bola uložená navrhovateľke podľa 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. e/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankcia – pokuta vo výške 2 500 000,-- Sk.
- III. Navrhovateľka je povinná v súlade s § 64 ods. písm. b/ a § 65 zák.č. 308/2000 Z.z. odvysielat' oznam o porušení povinnosti uvedených v bodoch I. II.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok v časti rozhodnutia I. a II. výroku – o finančných sankciách, navrhovateľka uvádzajúc, že podáva opravný prostriedok z dôvodu, že odporkyňa odňala navrhovateľke možnosť konáť pred správnym orgánom, na základe vykonaných dôkazov dospela k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom a následne k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

1. K procesným pochybeniam uviedla navrhovateľka, že poukazuje na ust. § 71 zák.č. 308/2000 Z.z., podľa ktorého sa na uvedené administratívne konanie aplikuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok), s výnimkou ustanovení uvedených v § 71 citovaného zákona. Samotné správne konanie, na ktoré sa aplikuje správny poriadok je okrem iného ovládané zásadou upravenou v § 3 ods. 2 správneho poriadku, ktorá upravuje povinnosť správneho orgánu dať vždy možnosť účastníkovi konania zúčastniť sa na konaní a realizovať svoje zákonné práva a záujmy v konaní. Pochybenie rady vidí navrhovateľka v tom, že odporkyňa neposkytla účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k úplným podkladom rozhodnutia, čím porušila aj § 33 ods. 2 správneho poriadku. Rovnako neoboznámila navrhovateľku so sťažnosťou, ktorá mala byť podkladom rozhodnutia. Zároveň navrhovateľka namietla, že v oznamení o začatí správneho konania rada neuviedla, ktorou časťou odvysielaného programu bol údajne

porušený zákon. Uvedeným postupom prišlo k porušeniu základných práv navrhovateľky v správnom konaní.

2. Rozhodnutie odporkyne považuje navrhovateľku za nezákonné aj z dôvodu, že vychádza z nesprávnych skutkových zistení. Navrhovateľka uviedla, že všetky zábery, ktoré by mohli byť potencionálne zobrazením sexuálnych aktivít aktérov videa boli zakryté rastrom. Relácia bola odvysielaná s označením v súlade s článkom II. základných princípov Jednotného systémov označovania programov (ďalej len JSO) piktogramom s číslom 15. Predmetná relácia bola odvysielaná v čase po 20.00 hod.

Podľa navrhovateľky vyjadrenia susedov, riaditeľky základnej školy, ani odmietnutie údajných rodičov aktéra videa komunikovať s televíziou JOJ, nemožno podľa jej názoru považovať za potvrdenie, či vyvrátenie totožnosti aktérov a teda ani potvrdenie, že by mohla teoreticky nastať situácia, v ktorej by mohlo dôjsť k porušeniu zákona, ohrozeniu fyzického, psychického alebo morálneho vývinu maloletých a hrozila by možnosť napodobňovania zobrazovaných aktivít maloletými na základe vzoru, ktorým malo byť konanie aktérov videa.

Pokiaľ ide o zobrazenie pohlavných orgánov aktérov videa, boli tieto vždy prekryté rastrom. Podľa navrhovateľky takéto zobrazenie nenapĺňa definíciu zobrazenia pohlavných orgánov. Zretelnosť a rozoznateľnosť nie je synonymom zobrazenia, nakoniec zretelne rozoznateľné môžu byť pohlavné orgány aj cez šatstvo, ktoré často pôsobí ako iná forma rastra. Skladba reportáže je dielom redaktora a je realizáciou jeho práva na jeho tvorivé vyjadrenie. Sloboda tvorby je ústavne zaručenou slobodou a zasahovať nad rámcem do skladby záberov, by bol zo strany vysielateľa spoločensky neželanou cenzúrou. Podľa navrhovateľky vzhľadom na kvalitu zobrazeného materiálu a tzv. vyrastrovanie nie je možné tvrdiť, že došlo k prezentácii pornografie alebo hrubého neodôvodneného násilia.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia o porušení povinnosti vysielateľa podľa § 20 ods. 1 citovaného zákona, považuje za nepreskúmateľné.

Podľa navrhovateľky v predmetnom príspevku neprišlo k dostatočnej identifikácii fyzických osôb, na základe ktorej by bolo možné spôsobiť zásah do ľudskej dôstojnosti a slobôd konkrétnych osôb.

S poukazom na uvedené navrhovateľka žiadala súd, aby napadnuté rozhodnutie rady č. RP/70/2007 zo dňa 04.12.2007 zrušil.

K podanému opravnému prostriedku sa vyjadrila odporkyňa uvádzajúc, že vyzvala navrhovateľku v oznámení o začatí správneho konania, aby zaslala svoje stanovisko, navrhla dôkazy, čo znamená, že odporkyňa postupovala podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku, aby sa navrhovateľka pred vydaním rozhodnutia vyjadrila k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia. Odporkyňa uviedla, že argumenty navrhovateľky, že jej neboli jasné predmet správneho konania neobstojali, keďže uvedenú námiestku navrhovateľka neuplatnila v správnom konaní.

Odporkyňa ďalej uviedla, že správne konanie podľa zák.č. 308/2000 Z.z. začína buď na návrh účastníka konania, alebo z úradnej moci, pričom zdrojom informácií pre radu, ako sa dozvie o dôvode pre začatie správneho konania ex offo, je bud' vedomosť z vlastnej činnosti alebo z oznámení podnetov fyzických alebo právnických osôb, resp. iných subjektov. Je na rade, aby posúdila, či sú splnené zákonné podmienky na začatie konania, ak áno do akej miery. V tomto prípade ide o konanie začaté z úradnej moci, kde odporkyňa uplatnila zásadu ofciality, oznámenie stážovateľa nemá pre správny orgán záväzný charakter, nemá ani charakter návrhu na začatie konania. Z uvedených dôvodov považuje odporkyňa tento argument navrhovateľky za bezpredmetný. Odporkyňa uviedla, že po doručení oznámenia o začatí správneho konania v tejto veci navrhovateľke dňa 26.07.2007 neobdržala od navrhovateľky žiadne vyjadrenie, ani návrhy na vykonanie dokazovania, a preto dospela k záveru, že skutkový stav je zistený dostatočne na právne posúdenie veci.

Odporkyňa zdôraznila, že v tomto prípade neposudzovala jednotlivé scény, resp. časti príspevku samostatne, ale príspevok posudzovala ako celok. Odporkyňa nesúhlasí s tvrdením, že komentáre maloletých sú bez relevancie k správnemu deliktu a že sú neurčité. Odporkyňa uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou navrhovateľky, podľa ktorej by mohla odvysielať akékolvek zábery, pričom svoje nezákonné konanie by legalizoval slobodou tvorby ako ústavne zaručenou slobodou. Odporkyňa poukázala, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuvádzala, že by malo v príspevku dôjsť k znázorneniu pornografie alebo hrubého neodôvodneného násilia.

Odporkyňa uviedla, že predmetný príspevok obsahoval skutočnosti, na základe ktorých bolo dievča, ktoré bolo viacerými odborníkmi príspevku označené ako pravdepodobná obet konania, identifikateľná pre svoje blízke okolie. Bolo to najmä vďaka čiastočnej identifikácii

aktérov konania, pričom hlavný aktér bol identifikovaný prostredníctvom krstného mena, hlasu zo záznamu, určenia triedy a školy, ktorú navštevuje, zábermi dverí bytu, v ktorom býva a príbuzného, ktorý redaktorovi poskytoval vyjadrenia, ako aj vyjadreniami suseda pred kamerou. Druhý z aktérov predmetného videa bol identifikovaný krstným menom a hlasom z reproduktora zvončeka. Redaktor urobil tiež rozhovory pred kamerou so spolužiakmi a kamarátmi dotyčných. Veľkú rolu tiež zohralo uvedenie mesta, v ktorom k predmetnej udalosti prišlo, navyše v posledných sekundách záznamu, keď sa dievča náhle posadilo, jeden z chlapcov vykrikol meno Denisa. Tým, že prišlo k možnosti identifikácie dievčaťa v jeho úzkom okolí v spojení s neopodstatneným opakováním chúlostivých záberov, došlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti dievčaťa. Jej opakovaným zobrazovaním došlo k dehonestácii jej osoby. Verejné šírenie týchto záberov, hoci rastrovaných a celkové spracovanie príspevku umožnilo okoliu dievčaťa jeho identifikáciu, čím prišlo k zásahu do osobnej integrity dievčaťa ako aj do jej základných ľudských práv ustanovených v Ústave Slovenskej republiky.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhla odporkyňa súdu, aby napadnuté rozhodnutie č. RP/70/2007 zo dňa 04.12.2007 *potvrdil*.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal rozhodnutie odporkyne podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu 251-PgO/O-3147/2007 ako aj s písomnými podaniami účastníkov, po vypočutí zástupcov navrhovateľky a odporkyne na pojednávaní súdu dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky je dôvodný.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods.3 zákona č.71/1967 Zb. správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

V tomto prípade sa súd prejudiciálne zaoberal otázkami, či sa odporkyňa v rámci správneho konania nedopustila porušenia príslušných ustanovení správneho poriadku, na ktorý odkazuje § 71 ods. 1 zák.č. 308/2000Z.z. a to v rozsahu dôvodov obsiahnutých v opravnom prostriedku navrhovateľky a dospel k záveru, že odporkyňa v tomto prípade nepostupovala v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku, podľa ktorého je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. K tomuto záveru dospel senát najvyššieho súdu po preštudovaní všetkých písomností obsiahnutých v priloženom administratívnom spise, z obsahu ktorého bolo zistené, že odporkyňa doručila dňa 26.07.2007 navrhovateľke oznámenie o začatí správneho konania, ku ktorému sa navrhovateľka nevyjadrila. Ďalej sa v administratívnom spise nachádza správa o šetrení stážnosti č. 1914/85-2007, ktorá bola predložená na rokovanie Rady pre vysielanie a retransmisiu dňa 03.07.2007. Súčasťou spisu je aj správa o šetrení ako aj monitorovaní vysielania zo dňa 23.04.2007. V administratívnom spise sa ďalej nachádza materiál predložený na rokovanie rady dňa 04.12.2007, ako aj obálka so zápisnicou o hlasovaní, samotné rozhodnutie a doručenka o preukázaní doručenia napadnutého rozhodnutia navrhovateľke.

S poukazom na uvedené zistenia je senát odvolacieho súdu názoru, že sa odporkyňa v tomto prípade neriadila citovaným ustanovením § 33 ods.2 správneho poriadku dostatočne, keďže nevyzvala navrhovateľku, aby sa vyjadrila k podkladom a k spôsobu ich zistenia pred vydaním rozhodnutia, a zároveň aby umožnila navrhovateľke v primeranej lehote podať vo veci vyjadrenie.

Úlohou súdu bolo zároveň aj posúdiť, či uvedené procesné pochybenie odporkyne je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP). V tomto prípade dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že uvedené procesné pochybenie odporkyne je takou vadou konania, ktorá môže mať vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia odporkyne vo veci samej a následne teda aj na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. K tomuto záveru dospel súd vychádzajúc aj zo Zásady č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách zo dňa 13.02.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať aj nasledovné zásady:

- každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii má byť informovaná o obvinení proti nej,
- mal by jej byť daný dostatočný čas na prípravu prípadu, s tým, že do úvahy sa vezme zložitosť veci ako aj tvrdosť sankcie, ktorá by mohla byť uložená,
- *osoba, prípadne jej zástupca, má byť informovaná o povahе dôkazov proti nej,*
- *má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočítá) predtým ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie,*
- správny akt, ktorým sa ukladá sankcia, má obsahovať dôvody, na ktorých sa zakladá.

Uvedené Odporúčanie Výboru ministrov obsahuje podstatné právne princípy uplatňované v správnom konaní s tak významným dosahom, že ich nerešpektovanie vzbudzuje okamžitú pochybosť o legálnosti samotného konania (analog. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd).

V tomto prípade odporkyňa nerešpektovala minimálne ustanovenie § 33 ods. 2 správneho poriadku ako aj dve z vyššie citovaných zásad (sú zvýraznené tučným písmom a kurzívou), keďže neumožnila, aby sa navrhovateľka mohla pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu zistenia podkladov, prípadne navrhnuť ich doplnenie. Uvedené procesné pochybenie považuje súd za takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a preto rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250i ods. 2 OSP v spojení s § 250j ods. 2 písm. e/ OSP. S poukazom na uvedené sa súd ďalšími dôvodmi uvedenými v opravnom prostriedku už nezaoberal. Preto ani nezaujal stanovisko k podstate sporu a to, či došlo odvysielaním predmetného príspevku k porušeniu povinností kladených navrhovateľke za vinu. Toto hodnotenie bude možné až po výsledku nového konania vo veci.

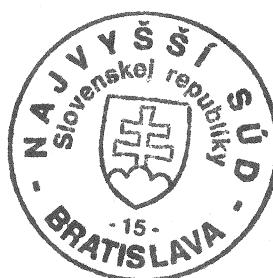
Zároveň na tomto mieste súd konštatuje, že je potrebné, aby rada pri predkladaní administratívnych spisov Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky vychádzala z ustálenej

judikatúry najvyššieho súdu, podľa ktorej je pod *administratívnym spisom treba rozumieť úplný, žurnalizovaný a originálny zväzok listín týkajúci sa veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí*. Senát najvyššieho súdu konštatuje, že rada v tejto veci predložila spis, ktorý neboli žurnalizovaný a netvoril zväzok listín, keďže spis neboli zviazaný.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP. v spojení s § 250k ods. 1 OSP a priznal úspešnej navrhovateľke právo na náhradu trov konania. ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby – prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 23.01.2008 a pojednávanie súdu dňa 17.03.2009 (§ 14 ods. 1 písm. a/, d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len vyhláška) vo výške podľa § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky 1x 48,33 eura (úkon z r. 2008) a 1x 53,49 eura (r. 2009), t.j. celkom 101,82 eura + 19% DPH = 121,17 eura a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky 1x 6,31 eura (r. 2008) a 1x 6,95 eura (r. 2009), celkom 134,43 eura.

P O U Č E N I E : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. marca 2009

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec, v.r.

predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Auguštíňáková *An!*